

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 marca 2014 roku, złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym reprezentujący (...) sp. z o.o. SKA z siedzibą w W. pełnomocnik wniósł o zasądzenie od pozwanej A. K. kwoty 1000,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty **tytułem należności głównej**, wynikającej z umowy pożyczki nr (...), kwoty 54,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty **tytułem skapitalizowanych odsetek umownych** za faktyczne opóźnienie w spłacie pożyczki, obliczonych według stopy procentowej stanowiącej czterokrotność stopy procentowej kredytu lombardowego NBP od dnia wymagalności (tj. od dnia 17 lutego 2013 roku), do dnia 6 marca 2014 roku oraz kwoty 135,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty **tytułem opłat windykacyjnych** naliczanych zgodnie z w/w umową pożyczki.

Ponadto pełnomocnik domagał się zasądzenia kosztów sądowych w kwocie 30 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pisma wszczynającego postępowanie wskazywał, iż w dniu 17 stycznia 2013 roku (...) sp. z o.o. zawarł z pozwaną umowę pożyczki o nr (...), udzieloną w ramach (...) – przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, zgodnie z ustawą o kredycie konsumenckim. Pozwana dokonała rejestracji w systemie teleinformatycznym V., akceptując jednocześnie warunki umowy pożyczki oraz regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną w (...) sp. z o.o.. W związku z powyższym (...) sp. z o.o. przełał tytułem zawartej umowy pożyczki kwotę 1000,00 zł na rachunek pozwanej. Reprezentujący powoda pełnomocnik podniósł ponadto, iż zgodnie z umową pożyczki, w przypadku opóźnienia w spłacie, pożyczkobiorcę obciążają koszty windykacyjne (tj. kosztami przesłania wezwań do zapłaty) w kwocie 135 zł..

Uzasadniając żądanie zasądzenia na rzecz powoda objętych pozwem kwot reprezentujący inicjatora postępowania pełnomocnik wskazał, iż w związku z zawartą umową ramową, spółka (...) nabyła powyższą wierzytelność od (...) sp. z o.o. przez przyjęcie „Zawiadomienia o Zdarzeniu Kredytowym”. Następnie na podstawie umowy przelewu wierzytelności zbyła wierzytelność na rzecz (...) sp. z o.o. Powyższa wierzytelność została wniesiona aportem do spółki (...) sp. z o.o. SKA, która następnie zmieniła firmę na (...) sp. z o.o. SKA.

Postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy L.w L., stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty, wskazując iż przytoczone w pozwie okoliczności budzą wątpliwości i przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w S..

Pozwana A. K. nie stawiała się na rozprawę, jak też nie złożyła odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił, co następuje:

Spółka (...) sp. z o.o., umową z dnia 21 stycznia 2014 roku, nabyła ogół praw i obowiązków przysługujących spółce (...) sp. z o.o. w spółce (...) sp. z o.o. S.K.A. Następnie dnia 21 stycznia 2014 roku Spółka (...) sp. z o.o. SKA zmieniła firmę na (...) sp. z o.o. spółka komandytowo - akcyjna. Jej jedyny komplemetariusz - Spółka (...) sp. z o.o., wniósł do spółki, tytułem wkładu niepieniężnego, przysługujące mu wierzytelności od osób fizycznych, które nabył na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 14 października 2013 roku od spółki (...).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wydaje wyrok zaoczny. W przypadku takim przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda dotyczące okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości, albo zostały

przytoczone w celu obejścia prawa. Twierdzenia pozwu uznaje się za budzące uzasadnione wątpliwości, m.in. w sytuacji, gdy dowody i twierdzenia przedstawione przez powoda są niekompletne, pozostawiają wątpliwości co do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sporu, nie przedstawiają pełnego obrazu rzeczywistości. W takiej sytuacji wydając wyrok sąd nie może oprzeć się wyłącznie na twierdzeniach powoda i należy przeprowadzić postępowanie dowodowe celem wyjaśnienia powstałych wątpliwości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 sierpnia 1972 r. w sprawie III CR 153/72).

W niniejszej sprawie powódka dochodząc od pozwanej A. K. zapłaty kwoty 1000,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem należności głównej, kwoty 54,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem skapitalizowanych odsetek umownych za faktyczne opóźnienie w spłacie pożyczki liczonych w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP od udzielonej pożyczki od dnia wymagalności (tj. od dnia 17 lutego 2013 roku) do dnia 6 marca 2014 roku oraz kwoty 135,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem opłat windykacyjnych naliczanych zgodnie z umową w/w pożyczki wskazała, iż roszczenie to wynika z umowy pożyczki o nr (...).

Reprezentujący inicjatora postępowania profesjonalny pełnomocnik, po przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S. ograniczył się do złożenia tylko i wyłącznie kopii protokołu nadzwyczajnego walnego zgromadzenia (...) spółki z o.o., spółki komandytowo akcyjnej w W. (k.11-21), jak też umowy zbycia ogółu praw i obowiązków komplementariusza z 21.01.2014 roku (k.21-22). Pomimo powoływania się na fakt zawarcia z pozwaną umowy pożyczki o numerze (...) w dniu 17.01.2013 roku, zaakceptowania przez A. K. warunków umowy oraz przelania na rachunek pozwanej kwoty 1000 złotych pełnomocnik pozwanego nie złożył dowodów potwierdzających wskazane okoliczności.

W szczególności strona powodowa nie przedłożyła umowy pożyczki, z której miałyby wynikać dochodzona wierzytelność, potwierdzenia dokonanej transakcji, ani dowodów wskazujących na to, iż pierwotny wierzyciel skutecznie zbył przedmiotową wierzytelność na rzecz strony powodowej, w tym umowy cesji wierzytelności z dnia 14 października 2013 roku.

Na podstawie jedynie twierdzeń strony powodowej, sąd nie mógł ustalić, że pozwaną łączyła z (...) sp. z o.o. umowa pożyczki, nie mógł stwierdzić również ewentualnej treści tej umowy oraz tego czy A. K. zobowiązana była do uiszczenia wskazanej w pozwie kwoty, ani też, iż roszczenie to zostało nabyte przez powódkę.

Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. W myśl wskazanej regulacji, to na powódce spoczywał więc ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jej roszczenie. Nadto, wskazać należy, iż w sprawach cywilnych sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy czy też do uzupełnienia postępowania dowodowego o dowody, na których istnienie wskazują strony, lecz których nie przedstawiły. Obowiązek dowodzenia spoczywa bowiem na stronach.

Nadmienić jednocześnie należy, iż w przedmiotowym postępowaniu strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, który powinien być świadomy wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku zaniedbania powinności udowodnienia dochodzonych roszczeń.

Mając powyższe na uwadze, wobec braku jakichkolwiek dowodów świadczących o istnieniu zobowiązania pozwanej wobec strony powodowej z tytułu umowy pożyczki (art.720k.c.), jego wysokości, jak też skuteczności cesji wierzytelności na rzecz powódki (art.509k.c.) sąd powództwo jako nieudowodnione (art.6k.c.) oddalił.